

Pastoralis Sollicitvdinis, Sive De Officio, Et Potestate Episcopi

Tripartita Descriptio. Cvivs Pars Prima Episcoporum institutionem, ...
Secvnda Quicquid ad Episcopi est potestatem, ... Tertia Quod ad casuum
reseruationem, ... Methodo Noua, & expedita complectitur

Vbi quæ ad omnifariam Episcopi potestatem, vel ad Sacramenta, &
Ordines conferendos, vel ad dispensationes elargiendas pertinent,
comprehensa sunt

Barbosa, Agostinho

Parisiis, M.DC.XXV.

Episcopi Sine Approbatione, an vllus Sacerdos Confeßiones audire poßit?
Allegatio XXV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98621](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98621)

reſt Episcopuſ reuocare, quamuis poſſit ſuſpendere.

24. Regulares, cum ſecularium etiam ſacerdotum Confeſſiones audire cupiunt, indigent Episcopuſ approbatione.

25. Reſertur Conſtitutio Pij Quinti ſuper hac re edita.

26. Confeſſores regulares etiam Lectores, & in ſacra Theologia graduati, poſſunt ab Episcopuſ ſi voluerint, examinari.

27. Forma data circa approbationem Confeſſariorum regularium non fuit derogata per Concilium Tridentinum.

28. Ordinatio prædicta Pij Quinti non fuit reuocata per reductionem privilegiorum regularium ad terminos Concilij Trid. factam.

29. Succellor in Episcopatu poſſet auocare etiam generatum ad examen approbatoſ omnes, & quos idoneos non inueniret, reſecere.

30. Reſertur decretum ſacrae Congregat. Illuſtriſſimorum Cardinal. negotijs Episcoporum, & regularium Praepoſitorum.

31. Reſertur alterum Decretum ſacrae Congreg. Concilij Tridentini. circa approbationes generaliter, & indiſtincte, vel determinate ad locum, ſeu tempus certum dandas.

32. Episcopuſ iuſta, & legitima exiſtente cauſa, poſſet Confeſſariorum regularium approbationem reſtringere, & limitare ad certum locum, tempus, ſive perſonas.

33. Licentia data ſub conditione non impleta, ceſſat facultas.

34. Approbatus ab Episcopuſ ad certum tempus illo finito poſſet eum iterum examini ſubſicere.

35. Regulares ſemel ab aliquo Anſiſite approbati extra diœceſim ipſiſmet Episcopuſ non poſſunt confeſſiones audire.

36. Facultas ab Episcopuſ conceſſa pro audiendis Confeſſionibus ad ſui arbitrium, & beneplacitum, reuocari poſſet.

37. Gratia ad beneplacitum Papa, vel Regis, morte Pontificis, vel Regis expirat.

38. Sacerdos, qui ex commiſſione, & delegatione ſpeciali Episcopuſ poſſet audire Confeſſiones, vtrum dum eſt excommunicatus communiter occultis valide abſolutionem præſtet illi, qui huius excommunicationis ignarus non eſt.

39. Geſta per Iudicem delegatum putatiuum an ſuſtineantur ex errore communi.

40. Geſta ab inhabili, an ſuſtineantur ex communi errore.

41. Pœnitens confeſſus cum ſacerdote excommunicato communiter occulto, ſibi tamen non ignaro, ex parte materiae, inualide facit ſacramentum.

42. Extraneus ad euitanda, non permittit fidelibus omnem, & quamlibet communicationem cum excommunicato non denunciato, ſed illam ſolum, qua principaliter redundauit in eorum fauorem.

43. Abſolutio ſacramentalis præſtita ab eo, qui non erat approbatus à legitimo ſuperiore eſt inualida, quamuis communi errore approbatus cenſeretur.

44. Solus communis error non ſufficit ad validitatem geſtorum, ſed ulterius oportet ut illum præceſſit titulus officiij exerciti, etiamſi inualidus fuiſſet.

45. Regulares Episcopuſ approbatione non indigent cum eorundem regularium Confeſſiones audiant.

46. Religioſi Confeſſores non approbati ab Episcopuſ, ſecularium, qui ſunt de familia ſuorum monaſteriorum, Confeſſiones audire poſſunt.

47. Confeſſores in Monaſterijs Monialium, qua ſub cura Regularium ſunt, non examinantur ab Episcopuſ.

48. Episcopuſ an poſſit dare Confeſſorem Monialibus ſubſectis Regularibus, quem ſcilicet voluerit, etiam alterius Ordinis, & à ſuo ſuperiore tantum examinatum?

49. Quilibet ſacerdos abſque ſui Episcopuſ licentia poſſet in probabili mortis periculo à quibuſus peccatis abſolvere.

50. Ampliatur licet ſit degradatus, excommunicatus, irregularis, vel hereticus.

51. Ampliatur etiamſi adſit ſuperior, vel de facili poſſit haberi.

52. Mortis articulus dicitur non ſolum periculum mortis proniens ex infirmitate, ſed quodlibet probabile mortis periculum inſtans.

53. Citantur Doctores de Confeſſione agentes.

EPISCOPI SINE APPROBATIONE, an ullus Sacerdos Confeſſiones audire poſſit?

ALLEGATIO XXV.

Non omnis Sacerdos, pe ſe loquendo, eſt ſufficiens miniſter ſacramenti Pœnitentiae, requiritur enim iuriſdictio, ut valide adminiſtret, cum nullus ſine illa iudicialis actus valeat exercere. Iuriſdictio autem non conceditur antequam Sacerdos approbetur idoneus ab Episcopuſ per examen, aut etiam alia ratione: ita habetur in Concil. Trident. ſeſſ. 14. cap. 7. vbi dicit nullius momenti abſolutionem eſſe quam Sacerdos in eum proſert, in quem ordinariam, aut ſubdelegatam non habet iuriſdictionem, idem colligitur ex eodem Concil. ſeſſ. 23. cap. 15. vbi habetur nullum poſſe Confeſſiones ſecularium audire, niſi ſit approbatus, comprobant Sanch. de matrimoni lib. 3. diſput. 29. numer. 13. Chamerota de ſacram. tract. 7. de Confeſſ. dub. 12. pag. 477. Raſq. tom. 3. diſput. 219. numer. 55. & ſequenti, Soar. tom. 4. diſput. 28. ſect. 5. & 6. Reginald. in praxi fori pœnitent. lib. 1. numer. 169. cum ſeqq.

2. Ex eo confirmatur, quia Concil. diſt. cap. 15. vitur particula illa, non poſſe, quæ cum ſit negatio potentiae indicat carentiam iuriſdictionis, & actum contra geſtum omnino reddit nullum, ut cum multis, quos citauit ego ipſe proba in lib. de diſtinctionib. & clauſul. diſt. 226. numer. 2. & ita non approbatum inualide Confeſſiones audire reſolunt Sanch lib. 6. diſput. 38. numer. 20. Coninch. de ſacrament. tom. 2. diſput. 8. numer. 49. & deciſum fuiſſe in anno 1580. ad petitionem examinatorum diœceſis Leodiens. ſtantur Capeauil. de caſibus reſeruat. cap. 3. quaſt. 1. praxis noua episcop. part. 2. cap. 1. numer. 9. p. 92. Paul. ſantor. de caſib. Papalibus & Episcopalibus cap. 1. numer. 28.

3. Quapropter Sacerdos, ut valide adminiſtret Pœnitentiae ſacramentum laicis, aut clericis, debet eſſe per examen, aut alia ratione approbatus ab Episcopuſ habente ſubditos, iuxta Concil. Trident. diſt. cap. 15. ſufficit enim quod Episcopuſ electus licet non confirmatus committat alicui iuriſdictionem ad abſoluendum ſuos ſubditos, quia huiusmodi commiſſio pertinet ad poteſtatem iuriſdictionis, quam Episcopuſ

Episcopus electus iam habet, ita cum *Soar. in 4. dist. 18. q. 4. art. 3.* resoluit *Chamerot. ubi sup. dub. 13.* aut à Vicario generali, qui personam Episcopi sustinet, & ipsius vices gerit, aut à Capitulo Sede vacante, quod succedit in iurisdictionem Episcopi, iuxta *cap. cum olim. de maiorit. & obed. aut ab alio, qui summi Pontificis privilegio exercet iurisdictionem Episcopalem in populum, ab omni Episcopi iurisdictione exemptum: ita Henric. in summ. libr. 6. capit. 6. §. 1. Soar. tom. 4. disput. 28. sect. 5. in princip. Sanch. de matrimon. libr. 3. disput. 29. numer. 14. Reginald. dist. libr. 1. numer. 180. Narbona de appellatione à Vicario ad Episcopum, par. 1. numer. 203. Optime Campani. in diversorio iuris Canon. rub. 12. capit. 13. numer. 73. cum sequentibus & numer. 76.*

5 Idem dicit de Abbatibus exercentibus episcopalem iurisdictionem, & in ea exemptis ab Episcopis, & citat *Soar. dist. section. 5. num. 3.*

6 Primo oblerua Episcopum censens sufficienter aliquem approbare, eo ipso quo sciens, & volens mandat alicui curam animarum ad tempus, ut si instruat aliquem parochi vicarium ad tempus, vel mandet, ut Confessiones audiat, etiam illi non subiecerit examini, modo ipsum credat idoneum, & sufficientem ad hoc munus sustinendum, ita *Reginald. dist. libr. 1. numer. 197. Coninch. dist. disput. 8. numer. 49.* vñ tamen receptum est, ut etiam ipsi Doctores examini subiiciantur, & nullus ad Confessiones audiendas admittatur, absque praeiudicio examine: ita *Soar. disput. 18. sect. 4. numer. 3. Reginald. dist. libr. 1. numer. 177.*

7 Hinc etiam fit, quod si aliquis Doctor, vel in sacra Theologia insignis professor licentiam petierit, & iniuste ei negetur, non censetur approbatus, per ea quae tradunt *Soar. dist. disput. 28. sect. 5. à numer. 5. Reginald. dist. libr. 1. numer. 192. Coninch. dist. disput. 8. numer. 58.*

8 Ex quo non videtur recipienda opinio asserentium Episcopo nolente sine iusta causa admittere praesentatos, eos posse omnia perinde exercere, ac si admissi, & auctorizati essent, de qua *Nauar. in manual. capit. 27. numer. 264. vers. tertium, & Moder. de iurisd. Ordin. in exemptos par. 4. quest. 77.* Dubitari tamen potest an prouisus de parochiali Ecclesia per concursum censendus sit approbatus idoneus minister ad audiendas Confessiones in illa diocesi, in qua suam parochiam obtinet? Congregationem respondisse censeri dumtaxat in ea ciuitate, vel oppido ubi sita est parochia, non autem passim per totam diocesim refert *praxis noua Episcopalis, par. 2. capit. 1. numer. 10. pagin. 92.*

9 Secundo oblerua Episcopos vigore privilegij, de quo in *cap. final. de penitentis*, non posse sibi eligere Sacerdotem sibi non subditum, quia proprio Ordinario non fuerit ad hoc iuxta formam *Concil. Tridentini dist. cap. 15.* admissus, seu approbatus ad audiendas Confessiones, ut decusum referunt *Aloys. Ricc. in praxi for. ecclesiast. decis. 549. in 1. edition. & resolution. 470. in 2. edit. Armendar. in additionib. ad recopil. legum Nauarrae lib. 1. titul. 18. l. 7. de Episcopis in declarationibus, numer. 54. Galer. in margar. casuum conscient. verbo Episcopus, 6. Soar. dist. disput. 28. sect. 6. numer. 13. Propter de Augustino in addit. ad Quorant. in summ. Bullarij, verbo Archiepiscopi auctoritas, versiculo nonum, in fine, Azor. institution. moral. par. secunda libr. quarto capit. tertio, quaestione 16. vers. quares.*

10 Tercio oblerua non esse de essentia approbatio-

nis, ut fiat in scriptis, sufficit enim quod in voce habeatur, prout resoluit *Grassus in decis. aureis, par. prima lib. 1. cap. 13. numer. 51. Reginald. dist. libr. 1. numer. 198. ex eo, quia scriptura per se loquendo non est de necessitate gratiae, nec Concil. ad approbationem eam requirit.*

11 Quarto oblerua Sacerdotem inualide Penitentiae sacramentum ministrare, credentem Superiorem ratam habentem absolutionem de futuro, nisi ratam habeat de praesenti signo aliquo externo: ita *Nauar. in manual. capit. 9. numer. 5. & in capit. placuit, numer. 105. Nug. in addition. ad tertiam partem, quest. 8. artic. 5. dub. 1. Resantius etiam in additionibus ad tertiam partem, quest. 10. disputat. 5. Henric. in summa libr. 6. capit. 13. numer. 13. Sanch. de matrimon. libr. 3. disput. 35. numer. 20. Reginald. dist. libr. 1. numer. 89. & 90. Paul. Santor. de casibus Papalibus & Episcopalis, par. 1. à numer. 39. Chamerota dicto loco, dub. 29. pag. 488. & dub. 30. tenet, quod delegatus ad audiendas Confessiones non potest subdelegare.*

12 Quinto oblerua nullum praeter Episcopum se interponere debere in his, quae spectant ad approbandos Sacerdotes sacrae Confessionis ministros: ita decusum refert *Armendar. in additionib. ad recopil. legum Nauarrae lib. 4. titul. 29. l. 1. §. 1. de confitendo semel in anno numer. 15.*

13 Hinc fit parochum non solum iure communi, verum etiam iure particulari non posse alicui Sacerdoti, alias non approbato, dare facultatem audiendi Confessiones suorum subditorum: ita *Nug. in addition. ad tertiam partem, quest. 8. art. 5. dub. 6. Gambarupta de casibus reservatis, cap. 2. num. 29.* nec dissentire videntur *Coninch. dist. disput. 8. numer. 28. Reginald. dist. libr. 1. numer. 67. & 68.* Sed in contrarium videtur posse allegari *Nauarrum in cap. placuit numer. 140. de penit. dist. 6.* dum docet parochum, etiam si nondum sit initiatus Ordine Sacerdotali, posse iure communi dare alteri Sacerdoti facultatem absolendi suos subditos, in hoc tamen nihil contradi- cit resolutioni supraposita, nam intelligendus est suppositus terminis habilibus, habita scilicet approbatione Episcopi, quamuis *Petrus de Ledesma in summa par. 1. de sacram. Penit. cap. 12. vers. Accerca de his conclusionibus*, affirmet etiam perspecto iure nouissimo Concilij Tridentini licere parochi concedere simplici Sacerdoti non approbato, ut suorum parochianorum Confessiones audiat.

14 Septimo oblerua valde dubium esse cuius Episcopi approbatio sit necessaria, aliqui enim arbitrantur requiri ut ea fiat ab Episcopo Confessoris, quia approbatio est actus iurisdictionis, qui exercetur in iudicium, ergo approbatio facienda est ab Episcopo, cui subditus est Confessarius, qui approbatur: tum quia sicut Episcopus non potest hodie eligere subditum alterius Episcopi in sui confessarium, ut supra dixi *num. 9.* sic etiam non potest subditum alterius Episcopi approbare in Confessorem suorum subditorum, ita ex duplici Cardin. declar. resoluit *Coninch. disput. 8. dub. 7. numer. 50. & 51. Bonacina. dist. disput. 5. de sacram. quest. 7. punto 4. §. 1. numer. 15.* quibus adhæret *Valer. Reginald. dist. libr. 1. numer. 185.* Alij vero contendunt requiri, ut ea fiat ab Episcopo Penitentis, & in hanc sententiam propendit *Soar. disput. 28. sect. 6. tom. 4.* Sed verioremi ipse credo sententiam, quae illius Episcopi approbatione exigit, qui Antistes est loci, ubi fit Confessio, quamque tuentur *Nau. in man. cap. 27. nu. 266.*

vers. sextum, Gambart. dict. cap. 20. numer. 30. Gu-
 tier. can. lib. 1. capit. 27. numer. 6. Campan. dict. cap. 13.
 num. 77. comprobatur Regolin. de potestate Episcopi, cap. 7.
 §. secundo, numer. 8. ex eo quia poenitentes sua valent
 confiteri peccata Sacerdoti existenti in eo territo-
 rio, in quo reperiuntur, cum confiteri volunt,
 etiam si vagabundi, peregrini, viatores, aut incolae
 sint, ut tenet Bonacina dict. quæst. 7. puncto 2. numer.
 4. & 5. Ille enim dicitur proprius parochus, quoad
 Sacramentalem Confessionem, in cuius parochia
 poenitentes habitant de presenti, nec possunt com-
 mode adire proprium Sacerdotem Menoch. consil.
 398. num. 25. Sanch. de matr. lib. 3. diffut. 23. num.
 12. Hinc etiam scholaris dimisso Sacerdote in patria
 possunt in loco studij confiteri Regbuff. de priuileg. schol.
 priuileg. 139. Denique pro hac parte facit Illustrissim.
 Cardin. decisio, de qua infra numer. sequentibus. qua
 attenditur si poenitens confiteri non potest Sacerdoti
 approbato ab Ordinario Portuensi in diocesi Bra-
 charensi, perspicue apparet esse confitendum Sa-
 cerdoti approbato ab Episcopo loci ubi fit Con-
 fessio.

15. Septimo obserua poenitentem, qui virtute iu-
 bilæi, vel alterius priuilegij, facultatem habet eli-
 gendi Confessarium approbatum ab Ordinario,
 non posse eligere confessarium approbatum ab Or-
 dinario alterius diocesis, quia vltu receptum vide-
 tur, ut qui fuit in vna diocesi approbatus, si ad
 aliam se transferat, iterum approbetur ab Ordina-
 rio loci, in cuius diocesim transfertur: tum quia
 Religiosi Societatis Iesu Priuilegium obtinuerunt
 à Gregor. XIII. ut semel approbati, & à Superioribus
 expoliti possint audire Confessiones fidelium, dum
 per alias dioceses transiunt, ergo signum est ipsos
 non potuisse Confessiones in alia diocesi audire
 sine tali priuilegio: & consequenter Confessarium
 approbatum in vna diocesi non censi approba-
 tum pro alia etiam tempore iubilæi, quod semper
 solet concedi cum facultate eligendi Confessarium
 approbatum ab Ordinario, qui necessario debet
 esse approbatus ab Ordinario loci in quo confes-
 siones audiat, nam approbatum ab alio quam à Va-
 lentino Archiepiscopo diocesi Valentina non cen-
 seri approbatum ab Ordinario referunt decisum
 Quaranta in summ. bullarum verbo Confessor, vers. præter,
 Fr. Emman. in explicat. Bullæ Crucis. §. 9. num. 5. A-
 gid. de Connch. tom. 2. diffut. 8. numer. 52. Regolin. dict. §.
 2. numer. 8. Armendar. in addit. ad recap. legum Na-
 varre lib. 4. tit. 29. l. 1. §. 1. numer. 12. Campan. in diuers.
 iuris Canon. rub. 12. cap. 13. num. 77. in fine. Ita his, &
 aliis fundamentis hanc opinionem tenent Beja dict.
 casu 20. Quaranta, ubi proxime Benen. in praxi de Sa-
 cram. Poenitent. cap. 16. quæst. 8.

16. Contrarium tamen, imo Confessarium appro-
 batum ab Ordinario, cuiuscunque loci sit, posse
 confessiones audire illorum, qui virtute iubilæi,
 vel alterius priuilegij facultatem habent eligendi
 Confessarium approbatum ab Ordinario tenent
 Corduba in sua summ. quæst. 10. ad 2. dub. Henrig. dict.
 lib. 6. cap. 6. numer. 7. Fr. Emman. in expositione Bullæ
 Cruciatæ, §. 9. dub. 2. Soar. tom. 4. diffut. 28. sect. 4. nu-
 mer. 18. & sect. 7. numer. 6. & 10. Nug. in additionib. ad
 tertiam partem, quæst. 8. art. 5. dub. 9. Reginald. dict. lib.
 1. numer. 186. & 188. Connch. dict. diffut. 8. dub. 7. nu-
 mer. 53. Ex ea scilicet ratione, quia Bulla non requirit
 Sacerdotem approbatum ab Ordinario illius loci,
 sed simpliciter, & in communi requirit Sacerdo-
 tem approbatum, quæ verba, cum sint generali-

ter prolata, generaliter videntur esse intelligenda;
 igitur hæc opiniones sunt probabiles, prima tutior,
 & secunda non reicienda.

17. Octauo obserua facinram quæ virtute iubilæi
 vel alterius priuilegij facultatem habet eligendi
 confessarium ab Ordinario approbatum, posse eli-
 gere confessarium ab Ordinario propriæ diocesis
 approbatum ad certum numerum personarum,
 quia verum est dicere hunc esse approbatum ab
 Ordinario, tum quia versamur in materia fauora-
 bili, tum quia non est idem omnino approbatio,
 vel iurisdicção, quia iurisdicção supponit approba-
 tionem; ad Confessionem autem alicui faciendam
 tempore iubilæi non requiritur, ut eligatur Con-
 fessarius, alias habens iurisdiccionem in ipsum poe-
 nitentem, sed sufficit ut eligatur Confessarius ab
 Ordinario approbatus, cui Summus Pontifex con-
 fert iurisdiccionem: ita Henrig. in summa lib. 6. de
 Poenitent. cap. 6. numer. 8. & lib. 7. capit. 12. num. 4.
 Nug. in addit. ad tertiam partem, quæst. 8. art. 5. dub. 9.
 vers. ad 10. argum. Petr. de Zedelm. in summ. par. 1. de
 sacram. Poenitent. cap. 13. dub. 8. Sanch. de matr. lib.
 3. diffut. 34. numer. 16. Connch. dict. diffut. 8. num. 57.
 18. Nono obserua proprium Sacerdotem, & paro-
 chum existentem extra territorium posse absolue-
 re parochianum suum confiteri volentem, ita Vltor.
 de sacram. numer. 136. Fr. Emman. in explicat. Bullæ
 Crucis. §. 9. dub. 4. fol. 78. praxi episcop. par. 1. verbo pa-
 rochus, pag. 274. Sanch. de matr. lib. 3. diffut. 34. nu-
 mer. 1. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. glof. 62. numer. 9. In
 foro enim conscientie non requiritur remissio,
 nec forensis sortitur forum delicti, Clar. libr. quinto,
 §. final. quæstione 38. numer. 5. Bonac. commun. crimin.
 par. secunda verbo forum fol. 30. & 32. Mich. Grass.
 tom. 1. commun. opin. libr. tertius tit. 13. numer. 7. pag.
 400. & forum poenitentiale in loco delicti non
 sortitur, Abb. in cap. cum contingat nu. 29. & in repet.
 cap. si quis contra, numer. 50. vers. aut queritur, de foro
 competen. Roch. de consuet. numer. 709. quos refert Mo-
 dern. de iurisdicção Ordinarij in exemptis, par. quarta, &
 quæstione 35. numer. secundo. Sic etiam parochum pos-
 se Confessiones audire suorum subditorum in alie-
 na diocesi tenent Capic. dec. 203. numer. 15. Henrig.
 lib. 6. cap. 7. §. 1. Toler. in instruct. sacerdot. libr. tertio
 capit. decimo tertio in fine, Benen. de Poenit. cap. 16. quæ-
 stione tertia vers. dico quarto. Campan. dict. rub. 12. capit.
 13. sub numer. 71. Chamero. dict. loco dub. 14. Vltor.
 de Confessione, numer. 152. praxi noua Episcopalis, par.
 secunda, capit. 1. numer. 10. vers. sum, ubi etiam asserit,
 quod si dimiserit aliqua causa ipsam beneficium cu-
 ratum, definit ipsius potestas, nec potest accipere
 Confessiones absque alia licentia, nec etiam tunc
 censetur sufficere idoneus, & approbatus ad au-
 diendas tempore iubilæi, aut alia occasione Con-
 fessiones, excepto mortis articulo, nam Concil.
 Tridentin. sess. 23. capit. 15. illum reputat idoneum,
 qui beneficium habet parochiale, sed hic non il-
 lud retinet, aut saltem ipsius vsum, nec ipsius ap-
 probatio durat, Henrig. libr. septimo capit. duodecimo,
 numer. tertio & 4. Reginald. dict. libr. primo numer. 190.
 Soar. diffut. 28. sect. 4. numer. vigesimo, & sect. 6. numer.
 13. An autem Prælati, qui se de facto intrusit in
 beneficio sine auctoritate Superioris habeat iurisdic-
 tionem sufficientem, itaut Confessio illi facta
 à suis subditis non sit iteranda esse inualidam tenent
 Angel. verbo Confessio, §. duodecimo. Nau. capit. 9.
 numer. 11. & in cap. placuit de poenit. dist. 6. numer. 176.
 quos refert, & sequitur Chamero. dict. loco dub. 22.

19 Decimo, Obserua approbatum ab Episcopo absque iudicio, vel etiam contra iudicium, sciente non esse idoneum, non censeri approbatum iuxta probabilior sententiam; nam *Concil. dist. capit. 15.* exigit ut confessarius, qui non habet parochiale beneficium iudicetur idoneus, hic autem vere non iudicatur idoneus, sed fidele, cum Episcopus interius sentiat & iudicet non idoneum, *soar. tom. 4. dist. 18. sect. 5. numer. 7. vers. & fortasse, Reginald. dist. lib. 1. numer. 197* qui etiam resoluunt validam esse approbationem, quando Episcopus aliquem iudicat, & approbat tanquam idoneum, sed re ipsa non est idoneus.

20 Aduerte tamen Episcopum debere Confessarium non solum interius iudicare idoneum, verum etiam exterius approbare, & iurisdictionem concedere, ut patet ex *Concil. Trident. dist. cap. 15.* in illis verbis ibi, aut iudicetur idoneus, & approbationem obtineat. Ita *soarez, & Reginald. ubi proxime, Coninch. de sacramen. & censur. tom. secundo dissertation. 8. numer. 49.*

21 Vndecimo obserua licentiam delegatam audiendi confessiones non expirare mortuo vel amoto delegante, quia est quædam gratia: ita *Gratius in decis. auctus, lib. 1. cap. 13. numer. 49. Chamerot. dist. loco, dub. 17. pag. 488. Fr. Ioan. de la Cruz, de statu relig. lib. 1. cap. 3. aub. concl. 3. vers. ex dictis. Sanchez de matrimonio lib. 8. distut. 8. numer. 74. & 80. Campan. dist. rub. 12. cap. 13. numer. 69. Henric. dist. lib. 6. cap. 6. §. 7. in fine, ubi etiam limitat nisi Episcopus ad tempus tantum vnus anni approbasset, aut ad tempus vite suæ, vel ad suum beneplacitum.*

22 Hinc fit religiosum, qui semel fuit generaliter approbatus, si recedat à diocesi, in qua fuit simpliciter approbatus, & postea iterum redeat, non teneri nouam querere approbationem, & licentiam, etiam si interim mutati fuerint Episcopi in illa diocesi: ita *Nugent. in addit. ad 3. quest. 8. art. 3. dub. 1. concl. 2. Benenent. in praxi de sacram. Punit. questio 2. vers. quinto si vero Henric. dist. cap. 6. §. 7.*

23 Hoc tamen limitandum est modo Episcopus facultatem non reuocet: ille enim potest, aut eius successor iusta de causa reuocare approbationem, seu facultatem, modo approbatus non habeat beneficium parochiale, hic enim habet approbationem à iure, & facultatem annexam beneficio, quamuis aliquando potest suspendi: ita *soar. distut. 18. sect. 2. & 8. Benenent. dist. loco, Reginald. dist. lib. 1. numer. 201.*

24 Duodecimo obserua Regulares indigere approbatione Episcopi cum secularium tantum, quævis Sacerdotum peccata audire cupiunt, iuxta decis. *Concil. Trid. sess. 23. de reform. cap. 15.* & statutum fuit in *Concil. Lateran. a Leone X. ut in sua Bulla incip. Dum intra mentis arcana, quod & Pius V. innovauit ordinatione sua de anno 1571. octauo idib. Augusti, cuius verba sequuntur. Romani Pontificis prouidentia, & infia.*

25 Hac nostra Constitut. perpetua sancimus, decernimus, & declaramus decretum *Concil. Trident. de approbatione Regularium audiendis Confessionibus secularium praepositorum ab Episcopis faciendâ, obseruari debere etiam in omnibus Regularibus, quorumuis ordinum etiam Mendicantium, etiam sub regulari disciplina viuentibus, etiam si sint Lectores, aut in Theologia, etiam de Superiorum suorum licentia graduati, vel promoti, vel à suis Magistris Generalibus, vel Prouincialibus Ministris secularium Confessionibus audiendis expo-*

siti. Volumus tamen eos qui semel ab Episcopo in Ciuitate, & diocibus suis prauo examine approbati fuerint, ab eodem Episcopo iterum non examinari, ab Episcopo autem successore pro maiori conscientia sua quiete examinari de nouo poterunt. Inhibentes quibuscumque Regularibus, quorumuis Ordinum, etiam Mendicantium, ut praefertur, ne vigore deputationis, & approbationis ab eisdem Magistris, & ministris Prouincialibus, etiam, quod illarum occasione ab Ordinariis hucusque tolerati fuerint, abque speciali in posterum licentia, & approbatione ab Ordinariis obtinenda secularium Confessiones audire praesumant. Decernentes irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac nostris litteris praedictis, & aliis, postea quibuscumque Regularibus concessis, & forsan extensis, quas ad ea, quæ praesentibus aduersantur, & contrariantur penitus, & omnino reuocamus, &c.

26 Vnde Confessores Regulares etiam Lectores, ac in Sacra Theologia graduatos posse ab Episcopis, si voluerint examinari tenent *soar. tom. 4. dist. 28. sect. 4. Miranda dist. quest. 45. art. 9. concl. 1.*

27 Et formam datam in *Clem. dudum de sepult. circa Confessarios Regularium coram Episcopis, & Ordinariis faciendam praesentationem* nullatenus esse per *Concil. Tridentin.* derogatam, & reuocatam, quin vero per ipsum confirmatam, & approbatam, & eidem quam maxime conformem tenent *Nauarr. in man. cap. 27. numer. 264. in fine. Fr. Emmanuel. quest. regular. tom. 1. q. 59. art. 2. & in addit. ad explic. Bull. Crux. §. 9. numer. 30. Fr. Ludou. Mirand. dist. quest. 45. art. 6. Sed in hoc contrarium teneant, prout quotidie vltus edocet, & post Flamin. firmat Modern. de iurisd. Ordinarij in exemptis par. 2. quest. 45. numer. 82.*

28 Neque praedicta Pij V. ordinatio reuocata fuit per reductionem privilegiorum Regularium ad terminos *Concil. Tridentini* factam, ut declarauit *Sac. Cong. relata per Confess. in summ. tit. 17. cap. 5.* in hac verba. Congregatio Concilij censuit Regulares ad audiendas in ciuitate, & diocesi secularium Confessiones semel ab Episcopo prauo examine approbatos, iterum ab eodem Episcopo non esse examinandos.

29 Ceterum à successore posse vtique examinari iuxta Constit. Pij V. datam §. id. Aug. Pontif. sui anno 6. quæ à felici record. Gregor. XIII. non est reuocata per reductionem privilegiorum Regularium ad terminos *Concil. Tridentini*. Ex qua cum *soar. infert Campanil. d. rub. 12. c. 13. n. 70.* & dicit decretum *Armend. in addit. ad recap. legum Nau. d. tit. 29. l. 1. §. 1. n. 14.* posse successorem in Episcopatu aduocare etiam generatim ad examen approbatos omnes quamuis impliciter, & quos idoneos minime inuenit, reticere: resoluit *Mirand. in man. prel. tom. 1. q. 45. art. 7. conclus. 2m.* quamuis *Henric. d. c. 6. §. 6.* resoluat successorem non posse reuocare, nisi causa suppetat, eaque cognita, & probata, ac nominatim facta, in tantum quod neque generalis sufficiat reuocatio.

30 Circa regulares Confessarios, Ordinariis semel approbatos, quod non possint ab ipsis audiendis Confessionibus suspendi, nisi ex noua causa, eaque ad Confessiones ipsas pertinente declarauit *Sacra Congreg. Illustrissim. Cardinal. negotiis*

Episcoporum, & Regularium præpositorum in hac verba Cum Sacra Congreg. Cardinalium negotiis Episcoporum, & Regularium præpositorum innouerit Confessarios Regulares grauitè conquiri, quod ab Archiepiscopis, Episcopis, & locorum Ordinariis ab audiendis Confessionibus quauis de causa indiscriminatim suspendantur, & propterea sæpè contingere, vt ab eisdem Archiepiscopis, Episcopis, & locorum Ordinariis omnibus simul vnus Conuentus Confessariis confessiones audiendi facultas adimatur; Illustrissimi eiusdem Sacrae Congregationis Patres, rati vix fieri posse, vt hæc sine scandalo, magnaue animarum perniciè contingant, re maturè perpenſa ad omnem scandalum matèriam ſumnouendam, & quo magis ſpiritualliarum meritiū conſolationi conſulatur, ſtatuant, ac decernunt, Archiepiscopis, Episcopis, aliisque Ordinariis locorum, ad quos Confessarios approbandi ius ſpectat, Confessarios Regulares, alias ab ipsis liberè approbatoſ ab audiendis confessionibus ſuſpendere poſthac minime licere, niſi ex noua cauſa, eaque ad Confessiones ipſas perti- nente, aut ob non ſeruatum interdictum ab ipsis Ordinariis poſitum. Statuunt inſuper eoſdem Archiepiscopos, Episcopos, locorumque ordinarios Confessiones audiendi facultatem omnibus ſimul vnus conuentus Regularibus Confessariis, eadem Sacra Congregatione inconfulta nullo pacto adimere poſſe. Quod quidem decretum, vt iſdem Illuſtriſſimi Patres oportunit, & neceſſarium duxerunt, ita inuitabiliter iubent obſeruari. Romæ 20. Nouemb. 1615. *A. Mar. Episc. Hoſtien. Card. Gal- lus ꝛ. Theatin. Secr.*

31 De approbationibus generaliter, & indiſtinctè, vel determinatè ad locum, ſeu tempus certum dan- dis extat reſcriptum *Sacrae Congreg. Concil. Trident. re- latum apud Conſect. diſt. loc. cap. 4. de anno 1587. ſub die 2. Iulij, & ſequitur.* Regulares qui ad confes- siones audiendas idonei generaliter, ab Ordinariis, eo- rumue examinatoribus reperti, & probati fuerint, generaliter quoque, & indiſtinctè abſque aliqua li- mitatione temporis, certorumue locorum, aut ge- neris perſonarum, admittantur in diœceſi propria. De cæteris vero, qui non adeo idonei reperiuntur, ſi perierint ſe admitti arbitrio Ordinariorum, re- linquitur ipſos cum limitata facultate, prout eiſ- dem Ordinariis magis expediri videbitur, probare, & admittere. Qui autem in domibus laicorum Confessiones ex cauſa audierint ſtatim parochum admonere teneantur, & fidem audite Confes- sionis pro medico adueniente relinquere.

32 Ex quibus conſequens ſit regularium iuriſdi- ctionem à iure vel à Papa eis tributam reſtringi, ſeu dulari per ipſam approbationem Ordinarij: iuſta enim atque legitima exiſtente cauſa certum eſt poſ- ſe Episcopos Confessariorum approbationem ac iuriſdictionem reſtringere, & limitare ad certum locum, tempus, ſiue perſonas, ita *Guier. canon. lib. 1. cap. 27. nu. 18. & 19. Soar. tom. 3. diſp. 28. ſect. 7. dub. 6. Fr. Emman. queſt. Reg. to. 1. queſt. 59. ar. 8. Miranda d. queſt. 45. ar. 10. concl. 1.*

33 Et ita quando ſub conditione fuit licentia data, illa non impleta, ceſſat facultas, vt per *Gemin. conſ. 106. verſ. ad idem.*

34 Vnde non bene *Fr. Emman. queſt. regul. tom. 1. queſt. 59. artic. 4. & tom. 3. queſt. 32. artic. 6. pra- xis episcop. par. 1. verbo Confessores, §. 2. Fr. Ioann. de la Cruz, de ſtat. relig. libr. 2. cap. 6. dub. 4. conſuſ. 3. & alij*

aſſerere videntur ſemel approbatum ab aliquo Epi- ſcopo, minime eſſe ab eodem poſtea exarhinandum, licet autem eorum opinio poſſit procedere in ap- probato indiſtinctè, minime tamen admittenda, quando fuerit cum aliqua limitatione, quia ſi ad aliquod expreſſum tempus admiſſus fuerit, lapſo eo tempore, dicitur facultas ipſa denegata ex reg. quam tradit *Causale. Friuſ. decif. 1. poſt num. 34. par. 5. & ita cum ſemel ſit extincta, vt iterum concedatur poteſt Episcopos talem examini ſubiicere. Intelli- gerem tamen ſupradicta quatenus habent admiſſos ſine vlla reſtrictione temporis minime poſſe impe- diri ne in poſterum Confessiones audiant, vt pro- cedant niſi iuſta reuocandi ſuperueniet cauſa, nam tunc huiuſmodi facultas etiam ſimpliciter conceſſa poterit ſine dubio ab eodem concedente ſuſpendi, aut retractari, vt inquit *Sylueſt. Conſeſſ. 2. num. 11. Henr. diſt. cap. 6. §. 6. Soar. tom. 4. diſp. 28. ſect. 8. numer. 3. Hodie iuxta declar. ſub numer. 30. intelli- gendum eſt iuſta exiſtente cauſa ad Confessiones ipſas perti- nente.**

35 Addeſſe etiam regulares ſemel ab aliquo An- tiſtite approbatoſ, extra diœceſim ipſi ſuſinet Epiſco- pi non poſſe dare operam auditioni Confessionum, prout tradunt *Sylu. verbo Confessores, 1. §. 14. & cod. ver- bo, 2. Nauar. in man. cap. 27. poſt. numer. 266. verſ. 6. Be- neuent. de penit. cap. 16. queſt. 3. diſt. 2. Vivalda, in Can- del aureæ, par. 1. ſub tit. de abſolutione, num. 50. & com- probatur apertiffimè ex privilegio vener. Preſbyte- ris Congregationis Oratorij conceſſo à Sixto ꝛ. quo indulgetur illis, vt cum fuerint Romæ approbati ad Confessiones audiendas, non debeant amplius extra urbem examinari à locorum Ordinariis, ſed illis ſufficiat præſentare eorum licentias Romæ ha- bitas, reſert *Quar. in ſum. bullar. verb. confessor. Si enim iure id eis liceret nequaquam ſpeciali gratia illis concederetur, & ita reſoluit Miranda diſt. queſt. 45. artic. 8. conſuſ. om.**

36 Decimotertio obſerua facultatem ab Episcopis pro audiendis Confessionibus ad ſui arbitrium, & beneplacitum, reuocari poſſe iuxta tradita per *Corn. conſ. 92. ſub numer. 31. vol. 1. non ſolum expreſſe, ſed etiam tacite, ſcilicet morte ipſius Episcopis conce- dentis, morte enim extinguitur beneplacitum, cap. ſi gratuito de reſcript. lib. 6. & gratia ad beneplacitum Papæ, vel Regis morte Pontificis, vel Regis expi- rat *Gonz. d. ad reg. 8. Cancel. §. 1. proœm. num. 9. cum ſeqq. & gloſ. 12. à princ. alios Doctores reſero ego ipſe in meis Reſmiſſ. de clauſulis clauſ. 2. num. 4. & ita firmat in hac queſt. Campan. diſt. rub. 12. cap. 13. num. 64.**

37 Cum aliis tenet ſuperueniente excommunica- tione, tam delegantis, quam expoſiti, licentiam pro audiendis Confessionibus non eſſe reuocatam, licet enim expoſitus excommunicatus prohibitus tunc audire dicatur, quin etiam in certis caſibus ſuſpen- ſus; in tantum, quod ſi audeat poenitentes abſolvere, ſit inualida abſolutio ab eo impèſa, nihilominus re- uocatam propterea facultatem audiendi non eſt di- cendum, cum imperata deinde abſolutione à cen- ſura validè, & iuſtè prædicta facultate vti valeat.

38 Dubium non parum cōtrouerſum eſt verum ſcilicet Sacerdos, qui ex cōmiſſione, & delegatione ſpeciali Episcopis poteſt audire confessiones, dū eſt excommunicatus communiter occultus, validè abſolutionem præſtet illi, qui huius excommunica- tionis ſignatus non eſt? In hoc euentu dicendum puto huiuſmodi Sacramentum validum eſſe ex parte iuriſdictionis per Eccleſiæ tolerantiam

in his terminis conseruata in ipso excommunicato occulto ministrante, si aliunde non ponatur obex, scilicet, vel ex parte materiae, vel forme, aut intentionis in ministro requisita, quae resolutio ex eo probatur, quia Extrauag. ad euitanda scandala, dum decreuit solos excommunicatos denunciandos, ac notorios clerici percussores vitandos esse, id non restrinxit ad solos parochos sed vniuersaliter loquuta est in omnibus excommunicatis, itaut cum omnibus non denunciatis, aut non notoriis clericorum percussoribus communicationem fidelibus indulgeat, ita ex mente *Caietan. Nau. & Medin.* quos refert, & sequitur: tenet *Sanch. de matrim. libr. tertio, disput. 22. num. 39.* tenent etiam *Soar. de censuris disput. 11. sect. 4. Chamerot. dict. loc. dub. 15. Henric. in summ. libr. 13. de excomm. cap. 6. sub §. 4. contra Angel. & alios relatos ab eod. Sanch. dict. disput. 22. sub numer. 26.*

39 Pro quibus non facit, quod gesta per iudicem delegatum putatiuum non sustentur ex errore communi, ut voluerunt *Innocent. in cap. cum dilectis, numer. 1. de scriptis, Angel. & alij, ut per Gabr. tom. 3. commun. rit. de probationib. numer. 31. & per Mascard. conclus. 649. numer. 57.* quia responderetur oppositum verius esse, ut docent *Anton. in dict. cap. dilectis, numer. 15. & alij ut per Sanch. ubi proxime, numer. 16. communis, ut per Abb. in dict. cap. cum dilectis numer. 10. & per Gabr. dict. numer. 31. ac Mascard. numer. 58. dictis locis.*

40 Deinde pro Angelo, & sequacibus non facit, quod in his, quae geruntur ab inhabili tanquam priuato non prodest hominis error, ut existimarunt *Innocent. in cap. cum dilectis, numer. 4. & 5. consuet. Cardin. in Clem. 1. ad finem, de regularibus, & alij, ut per Sanch. dict. disput. 22. numer. vigesimo sext. & per Mascard. qui in hanc sententiam magis inclinat, dict. conclus. 649. numer. 35. & 46. & conclus. 705. numer. 22.* quia ultra quam quod opposita sententia verior sit, ut satis constat ex l. 1. *Codic. de testamen. & sequitur Sanch. dict. loco, numer. 39.* responderetur officium Confessoris delegati non esse priuatum, sed potius publicum, dum scilicet vult iurisdictione, quae necessario publica dicenda est, ex eo quia procedit à iure publico, cuius virtute sibi commissio facta fuit, ut optime considerat *Bart. in l. Barbarius, numer. 5. ff. de officio Praefidis, Abb. in dict. cap. cum dilectis, numer. 10. per text. in l. 3. in fine, ff. de iurisdic. omnium iudic. sequitur Sanch. dict. num. 39.*

41 Verum licet supradicta vera sint ex parte iurisdictionis per Ecclesiae tolerantiam in his terminis conseruata in ipso excommunicato occulte ministrante, attamen contrarium videtur resoluen- dum, ex parte materiae, id est ex parte contritionis requisitae in ipso poenitentiae, videlicet tunc inualidum esse Poenitentiae sacramentum, nisi cum aliqua necessitate petatur ab huiusmodi clerico excommunicato; Probatur ex eo, quia, ubi non adest haec necessitas, ut quia fidelis habet copiam alterius Sacerdotis non excommunicati, male facit petens Sacramentum ab huiusmodi excommunicato, cum eum inducat ad ipsius administrationem, ad quam supponimus non teneri ex debito, proindeque non posse ab eo licite exerceri, utpote sibi cum censura prohibita, unde cum taliter petens in eo peccato perscueret in huiusmodi Confessione, non potest censeri sufficienter contritus, ac subinde ex hoc capite nullum erit Sacramentum, quamuis ex alio capite iurisdictionis (cuius vius

ex communi errore in tali clerico sustinetur) validum esse posset, si poenitens illi praedictum obicem non poneret; ita resoluit *Nauar. in man. cap. 11. §. numer. decimo, Soar. dict. sect. 4. numer. duodecimo, & saltem in casu, in quo taliter excommunicatus paratus non sit ministrare huiusmodi Sacramentum agnoscunt Guter. canon. libr. primo, cap. 1. numer. quadragesimo septimo, & Henric. dict. cap. 6. §. 4. licet illorum resolutio quatenus habet licere à Sacerdote, etiam non suo, postulare huiusmodi Sacramentum, si ipse paratus fuerit illud ministrare, mihi videatur in hoc euentu falsa, iuxta vulgares resolutiones in hac materia de mercatore viuas exacturo, aut malefico parato maleficia patrare, quia neque ab his licet illa petere, quando licito modo potest aliter effici, ubi enim postulatur actus, qui sine peccato fieri non potest, tunc promptitudo rogati, rogantem non excusat à culpa, & ab eodem genere peccati, ex ea ratione, quia talem actum petens consequentiè petit eius malitiam, utpote ab ipso actu inseparabilem, proindeque sit actor, & causa moralis eiusdem actus, & malitiae, prout ad varios casus resolunt. P. Soar. de religione tom. 1. tract. 3. libr. secundo cap. 18. numer. secundo cum sequentibus, & tom. 2. tractat. 5. libr. tertio cap. 13. numer. 2. Martin. del Rio disquisit. magicarum libr. sext. cap. secundo, sect. 1. quaestione secunda vers. dico igitur 3. Sanch. de matrim. libro septimo disputat. 95. numer. septimo.*

42 Neque obstat, quod ex vi praedictae Extrauag. Ad euitanda, licitum est cuiuslibet fideli communicare cum excommunicato nondum denunciato, & occulto, qui alias non fuerit notorius clerici percussor, proindeque fidelem, etiam si absque necessitate petat ab alio Sacerdote non suo poenitentiae sacramentum, utpote in hoc videntem iure suo, non peccare, nec posse censeri inductorem peccati: responderetur enim ex mente *Soar. de censur. disput. 12. sect. 4. numer. 12.* per dictam Extrauag. non esse permissam fidelibus omnem, & quamlibet communicationem cum excommunicato non denunciato, sed illam solum, quae principaliter redundauerit in eorum fauorem, non vero in fauorem excommunicati; planè ubi nulla adest necessitas, nec sufficiens ratio, aut causa petendi huiusmodi Sacramentum à praedicto Sacerdote excommunicato, administratio eiusdem Sacramenti iam non cedit principaliter in fauorem petentis, sed dantis, quia in his terminis, nihil interest petenti ab eo potius, quam ab alio non excommunicato accipere; ergo sibi permessa censeri non debet haec ad sic petendum communicatio per dictam Extrauag. ut ita per huiusmodi excommunicatum sustineatur onus, & grauamen, quod sibi per illam relictum est abstinendi scilicet, quantum moraliter posset ab huiusmodi ministerio, ac proinde illud ab eo taliter petens non potest dici vtens iure suo, quia ad hanc petitionem nullumius habet: sed potius censetur inductor, & particeps eiusdem peccati, quod excommunicatus in hac Sacramenti administratione committit. Quod tamen secus erit in Parocho excommunicato, ab hoc enim dum occultus in excommunicatione iacet, quamuis absque necessitate Sacramentum petatur, tamen petens dicitur adhuc uti iure suo, videlicet illo, quod sibi quaesitum est, ex eo quod huiusmodi excommunicatus toleratus, sibi in suu Sacramentorum administratore datus est à lege.

43 Decimoquarto obserua inualidam esse absolu-

tionem sacramentalem præſtitam ab eo, qui huic miniſterio propria auctoritate, vel abſolute, vel reſpectu huius, vel alterius loci, ſe iniecit abſque approbatione legitimi Superioris, quamvis communi errore approbatus cenſeretur, ut reſoluit *sanch.* de matrimon. libr. 3. diſput. 22. numer. 54. contra *Abb.* in *Clem.* dudum numer. 35. de ſepulchris, oppoſitum exiſtitantem reſpectu Dei, ubi ex parte conſentientis interuenit bona fides, prout eum reſert *sanch.* ubi proximè ſub numer. 48. Verum *Abb.* in prædictis verbis fortallè non diſſentit à ſententia eiufdem *sanch.* licet nimium tribuat prædicti conſentientis bonæ fidei, dum tamen conſtet ex ea non reſultare prædictam abſolutionem quoad Deum, id eſt quoad gratiam ſanctificantem à Deo obtinendam, niſi ea bona fides peruenerit ad perfectam contritionem.

44 Ratio huius obſervationis ea eſt, quia non ſufficit ſolus communis error ad validitatem geſtorum, ſed ulterius oportet, ut illum præceſſerit titulus officij exerciti, etiamſi huiusmodi titulus inualidus ſit, propter inhabilitatem recipientis, iuxta reſoluta per *Henrig.* in ſumm. libr. 6. de Pœnitent. capit. 6. §. 2. in comment. litera E. & capit. 7. ſub §. 2. *Gregor.* l. 21. gloſ. verbo *ſacer*, in fine tituli. 4. partita 1. *Gabr.* commun. libr. 3. tituli. de probationibus conſul. 8. numer. 20. *Mafcard.* conſul. 649. numer. 91. & 101. *sanch.* diſt. diſput. 22. nume. 49. & contra *Morl.* & alios ſequitur multos citans *Nicolaus Garcia* de beneficijs par. quinta capit. 4. numer. 281. cum ſequentibus, quibus adde *regolin.* de poteſt. Episcoporum capit. quarto §. 1. numer. 3. *Leſſi.* de inſtit. libr. 2. cap. 29. numer. 65. hinc inferentes ad varios iuris articulos, in quibus reſoluunt errorem communem per ſe ſolum, abſque prædicto titulo, non operari validitatem geſtorum, ut videre eſt in indulgentiis conceſſis ab eo, qui abſque vilo titulo communiter reputatur Prælat, alioquin ad eas concedendas legitimus, ut ex *Anchar.* cap. quod autem à numer. 9. de Pœnitent. & remiſſ. minus verè in contrariam ſententiam citato, & ex *Curd.* ac aliis reſoluit *sanch.* diſt. diſput. 22. ſub numer. 34. contra *Felin.* & alios ab ipſo relatos ſub numer. 48. abſque bono fundamento oppoſitum tenentem: ita ut immerito *Mafcard.* diſt. conſul. 649. numer. 4. in fine dubias in hac quaſtione manſerit, nec auſus fuerit priori ſententia adherere.

45 Decimoquinto obſerua Regulares prædicta Episcopii approbatione indigere cum ſecularium tantum quamvis Sacerdotum peccata audire cupiunt, ut ſupra obſeru. 12. dictum eſt, non autem ſi eorundem Regularium, quia tunc diſpoſitio *Concil.* diſt. capit. 15. ceſſat, cum ſatis ſit proprii Superioris Regularis approbatio, ut ſcripſit *ſoares* tom. 4. diſput. 28. ſect. numer. 4. & ſentit *Fr. Ludou.* *Miranda* in manu Prælat. tom. 1. quaſtione 45. articuli. 11. conſul. 2. qui etiam articuli. 12. conſul. 1. agit de quaſt. illa an ſcilicet confeſſiones factæ Regularibus ab Episcopis præſentatis, atque ab eiſdem approbatis ſine ſuorum Superiorum Prælatorum licentia, & conſenſu irritæ ſint. Comprobatur præſens obſeru. ex decreto prolato à *Clem.* VIII. relato per *Quar.* in ſumm. Bullar. verbo *Confeſſor.*

46 Hinc ſit Prælatos, ſeu alios Religioſos Confeſſores non poſſe audire Confeſſionem ſecularium, qui ſunt de familia, & deſeruiunt ipſorum monaſterii abſque approbatione, vel licentia Episcopii: ita deciſum reſert *Armend.* in additionibus ad

recop. legum Nauarræ lib. 4. tit. 28. l. 1. §. 1. de conſcribendo ſemel in anno numer. 10.

47 Hinc etiam conſequens ſit Confeſſores in monaſteriiſ monialium, quæ ſub cura Regularium ſunt, non eſſe examinandos ab Episcopo, ut quoque deciſum reſert *Armend.* diſt. loco numer. 17.

48 Ex facultate tamen *Concil. Tridentin.* ſeſſ. 25. de Regul. cap. 10. poteſt Episcopus dare Confeſſorem monialibus ſubiectis Regularibus, quem ſcilicet voluerit, etiam alterius Ordinis, vide *Armend.* diſt. numer. 17. & 18. *Galer.* in margarita caſuum conſcientiæ, verbo *Confeſſio*, & verbo *Monialis*, *Alloſ.* Ricci. in praxi fori eccleſiaſtici reſolut. 638. in 2. edit. & ſufficere ſi examinatus fuerit à ſuo Superiore ad audiendas Confeſſiones monialium reſoluit *Azor.* inſtitution. moralium, par. prima libr. decimo tertio, capit. 9. quaſtione ſecunda verſ. quæres an *Confeſſarij*, ſub. in ſuis annotation. ad compendium Mendicantium, verbo *moniales*, verſ. quod præter, ubi ſubiungit Confeſſores ordinarios deputandos ad Confeſſiones monialium non ſubiectarum Episcopis, ſed aliis, non ab ipſis Episcopis approbandos eſſe, ſed à Superiore ordinis, cuius dictum reſtringit *Campanil.* in diuerſor. iuris Canon. rub. 12. cap. 16. numer. 35. in caſu de quo ipſe teſtatur vidiffè declarationem à Sacra Congregatione, quæ conſuit ex facultate decreti *Concil. Trident.* diſt. capit. 10. poſſe Antifiſitem dare Confeſſorem monialibus ſubiectis regularibus, quæ nulla ratione induci poſſunt, ut ſuis regularibus peccata confeſcantur. Nullam tamen auctoritatem, vel iuriſdictionem poſſunt ſibi Ordinarij vendicare ex decretis *Concilij Tridentini* in Confeſſariis monialium, quæ ſubiecte ſunt regularibus, ita reſert deciſum *Armendar.* in addit. ad *recop. legum Nauarræ* libr. 2. tituli. 18. l. 7. de reſcrip. numer. 98.

49 In probabili vero periculo, aut mortis articulo quilibet Sacerdos, ſive ſecularis, ſive regularis, abſque Episcopii, vel Superioris licentia poteſt à quibuſcumque peccatis, etiamſi enormibus, & reſeruat. abſolvere, quamvis Sacerdos ſit excommunicatus, ſuſpenſus, degradatus, aut hæreticus, probat *Concil. Tridentin.* ſeſſ. 14. de ſacrament. Pœnitent. cap. 7.

50 Vbi dicit omnes Sacerdotes quoslibet pœnitentes à quibuſcuſ peccatis, & cenſuris abſolvere poſſe in articulo mortis, ita *Nauarr.* in manual. cap. 27. numer. 271. & conſil. 23. incip. An poſſit de pœnit. & remiſſ. in nouis, *Medin.* tract. 2. de Pœnitent. quaſtione 18. ad finem, *Paul.* Santor. de caſibus Papalibus, & Episcopalibus, à numer. 135. *Gambart.* de caſibus reſeruat. capit. ſecundo, à numer. 54. *Valent.* tom. 4. diſput. 7. quaſt. 10. punct. 3. verſ. excipimus, *Jacob.* de Graſſ. in deciſ. aureis, par. 1. libr. 1. cap. 13. numer. 81. verſ. tertius, *Henrig.* in ſumm. libr. 6. cap. 11. *Coninch.* de ſacrament. diſput. 8. dub. 2. numer. 15. *Vafq.* quaſt. 93. art. 1. dub. 3. numer. 4. & dub. 4. numer. 8. *Miranda* in manu Prælat. tom. 1. quaſt. 45. art. 11. conſul. 1. (*hamerot.* diſt. tract. de Confeſſ. dub. 16. 17. 18. & 20. *Reginald.* in praxi fori pœnitent. libr. 1. à numer. 58. *Beneu.* in praxi de Pœnit. cap. 15. quaſt. 12. *Bonacin.* de ſacram. diſput. 5. quaſt. 7. punct. 1. nu. 9. & de cenſur. diſp. 1. quaſt. 3. punct. 3. num. 3. *sanch.* in præcepta Decalogi libr. 2. cap. 13. plures ex antiquioribus reſert *Cened.* ad Decretum collect. 24. num. 5. *Primald.* in ſuo candelabro aureo tit. de Confeſſ. nu. 64. *Campan.* in diuerſor. iuris Canon. rub. 1. num. 110. *Azor.* inſtitut. moral. par. 1. libr. 8. cap. 19. quaſt. 5. Opinio vero *D. Thoma* in ſupplemen. quaſt. 19. art. 6. & in 3. par. quaſt. 82. ad 2. dicit quod ſolus Baptiſmus per

mittitur esse ratur hæreticis, & schismaticis, in nullo autem casu licite possunt Eucharistiam conferre, vel alia Sacramenta conferre, procedit de iure communi, at vero post Concilium dicto loco supradicta indistincte amplectenda esse communiter resoluunt Doctores citati dictis locis.

51. Amplia etiam adit Superior, vel de facili possit haberi, cum Concil. Tridentin. dicto loco, absolute dicat omnes Sacerdotes posse in articulo mortis absolueret, ita Emman. Saa verb. absolutio, num. 3. Fr. Emman. in summ. par. 1. cap. 59. concl. 3. Bencu. in praxi de Penit. cap. 15. quæsto 4. & 5. Nannar. d. conf. 23. per totum præcipue, num. 3. quamvis contrarium teneant Fgolin. de censuris tab. 1. cap. 4. §. 5. tot in 4. disp. 18. q. 4. art. 4. Ruald. in candel. auerit. de absolut. num. 61. Nugn. in addition. ad tertiam partem quæst. 8. art. 6. dub. 2. Valent. tom. 4. disp. 7. quæst. 10. puncto 1. Henrici. lib. 1. cap. 23. num. 3. Paul. Santor. ubi prox. me num. 146. Coninch. d. disp. 8. dub. 1. num. 90. Chamerota d. loco dub. 20. vix. intellige, Molin. de iustit. tom. 4. disp. 6. num. 7. Sanch. dict. cap. 13. num. 7. Bonac. de sacram. disp. 5. q. 7. puncto 1. num. 10. in fine, & de censur. disp. 1. q. 3. puncto 3. num. 3. quorum opinionem recipere quoad bene esse, quia consilium facit, qui præsentis suo parrocho, vel superiore, ab eo potius, quam ab alio se absolui curat.

52. Articulus mortis quis in præsentis materia dicatur inuenies apud Syluest. verbo absolutio, num. 12. Con. in cap. alma, par. 1. §. 1. num. 8. Puald. in candel. obvio uero, rit. de absolut. num. 60. Reginald. d. lib. 1. num. 59. Soar. de Penit. disp. 126. sect. 4. num. 3. Grassi. d. cap. 13. num. 82. late Gambarypa de casibus referentis, cap. 2. a num. 56. Sanch. d. cap. 13. num. 1. Vassq. de penit. quæst. 93. art. 1. dub. 5. num. 2. Nugn. in addit. quæst. 8. art. 6. dub. 6. Paul. Santori de casibus Papalibus ac Episcop. a num. 138. Bencu. in praxi de Penit. cap. 15. quæsto 7. Bonac. d. q. 7. punct. 1. num. 10. & d. q. 3. punct. 3. num. 4. Fr. Emman. in explicat. Bullæ Cruciatæ, §. 9. dub. 3. qui resoluunt mortis articulum dici in præsentis, non solum periculum mortis proueniens ex infirmitate, sed quolibet probabile periculum mortis, quod contingit, quando adest probabile dubium de morte, quæ ut plurimum, solent in eo euentu contingere: non igitur poterit simplex Sacerdos absolueret omnem transfratrem volentem, sed credentem, aut dubitantem probabiliter se naufragaturum, aut alias de vita periclitaturum: similiter non quemlibet obsequium ab hostibus, sed telis impugnatum, non quamvis mulierem prægnantem, sed ea, quæ periclitatur de vita arbitrio prudentis viri. In alijs vero euentibus, strictius intelligendo, dicantur illi in mortis articulo constituti, qui etiam viuunt, & viuere possunt, propter mortem tamen, quam secundum verisimilem Medicorum peritiam, aut periculum, quod sperant, instantem vident, iam se morientes arbitrantur, ita Francesc. Molin. de ritu nupt. lib. 1. compar. 18. num. 18.

53. De Confessione, & eius partibus, ac materia tractant Theologi cum M. agist. in 4. disp. 17. cum seq. ubi Soar. & D. Thom. Syluest. Angel. Fab. Amyl. & alij Summistæ verbo Confessio. Luc. Pinell. de Sacram. Penitentia, tract. 2. de Confessione, Nugn. in addit. ad 3. p. quæst. 7. cum seq. Henrici. in sum. lib. 5. Angel. Soar. de Penit. Soar. de Penitent. disp. 21. cum seq. Valentiam, 4. disp. 7. quæst. 9. cum seq. Vassquez. quæst. 91. Bencu. in praxi de Penit. cap. 10. cum

seqq. Franc. Litigian. de Sacram. p. 2. tract. de Penitent. disp. 17. quæst. unica. Petr. Ledes. in summ. par. 1. tract. de Sacram. Penit. cap. 8. Chamerota de septem Ecclesiæ Sacram. tract. 7. de Confessione, Regidi. de Coninch. de Sacram. & censuris tom. 2. disp. 4. a num. 27. Paller. Reginald. in praxi fori penit. lib. 6. a num. 28. Bonacina de Sacram. disp. 5. de Penit. sect. 2. de Confessione. Vincen. Mazzol. in sua breui regula ad Confessarij, & confitentis munus rite obeundum. Alexand. Pesant. in tertia par. de Sacram. quæst. 10. Iacob. de Grassi in aureis decision. par. 1. lib. 1. cap. 19. cum seqq.

S V M M A R I V M.

- 1 Ecclesia sine Episcopi consensu edificari non potest.
- 2 Episcopus locum edificationis assignat, Crucem figit, lapidemque ponit primum, & hoc potest alteri delegare.
- 3 Religiosi exempti si in loco non exempto voluerint edificare Ecclesiam, tenentur Episcopi Diocesani consensum requirere.
- 4 In erigendis Regularium Monasterijs non sufficit prædictus Episcopi consensus, nisi etiam Summi Pontificis auctoritas accedat.
- 5 Episcopus, quæ perpendere debeat in huiusmodi licentia regularibus concedenda.
- 6 Ordo Minorum de obseruantia quod privilegium habent, ne alia Monasteria prope sua edificentur.
- 7 Episcopi, quem modum tenere debent in concedenda licentia, pro monasterijs nouis edificandis ordinant Clemens VIII. in constitutione relata.
- 8 Ecclesiæ, siue Monasterium mutari non potest de uno in alium locum sine licentia Papæ, & Diocesani.
- 9 Abbates generalis congregationis S. Benedicti Regni Portugaliæ, quod Privilegium super hoc habeant, reseruentur.
- 10 Privilegium concessum alicui religioni ad edificanda Monasteria sine licentia Ordinarij, an ex non usu amittatur.
- 11 Privilegium amittitur per modum, & viam præscriptionis, vel per viam tacite renunciationis, & non usum: inter unum & alterum modum consueuntur differere.
- 12 Concordantur textus in cap. si de terra, & in cap. accedentibus, de privilegijs, & num. 18.
- 13 Privilegium non amittitur per non usum, si occasio, & opportunitas non se obtulit erendi illo.
- 14 Privilegiarius, si occasione oblata suo privilegio non utatur, quando illud amittat.
- 15 Vnicuius actus contraventionis privilegio contrarius, quando videatur sufficiens ad privilegium amittendum.
- 16 Intelligitur tex. in cap. cum accessisset de constitutionibus.
- 17 Intelligitur tex. in l. 1. & l. 2. Cod. de ijs, qui sponte munera subeunt, lib. 10.
- 18 Privilegiatus per non usum, aut contrarium usum quoniam tempore privilegio suo renuntiare videatur.
- 19 Privilegia mere voluntaria per illum tempus non amittuntur.
- 20 Actus mere voluntatis non præscribuntur.